

Idet vi nøjes med foreløbig at anføre ovennævnte Mangler ved den østlige Udvidelse, der langt fra ere de eneste, undlade vi ikke at henlede Opmærksomheden paa, at der for omtrent det samme Beløb, der tænkes anvendt paa den østlige Udvidelse, vil kunne opnaas ganske anderledes Fordele ved en Udvidelse mod Vest. Vi tillade os at henvise til medfølgende Kort, og det vil da ses, at navnlig Indsejlingsforholdene til Trafikhavnen ville efter det Projekt, Kortet udviser, blive aldeles væsentlig forbedrede, idet Skibene ikke som ved det gamle Løb ville komme til at sejle paa tværs af Strømmen, men herved enten ville faa Strømmen ret imod eller med. Naar Vinkelfyrene ved Sædding ere passerede, og Ledefyrene ved Esbjerg vise over et, styres med disse Fyr over et gennem Havneaabningen, der er ca. 250 à 300 Fod bred, en Trosse kastes i Land paa den nordre Havnemole, og Flodstrømmen vil hurtig svinge Skibet rundt og indenfor Strømmens Rækkeevne, hvorefter der kan lægges til Bolværk lige saa let og roligt som i Dokhavnen.

Dybden til Havnen i den gravede Rende fra Reden bør være 26 Fod, ligesom der ogsaa paa ca. 1,000 Fods Længde i den vestlige Ende af Havnen bør være denne Vanddybde, for at de store Skibe altid kunne ligge flot, hvad Rederierne kræve i ethvert Certeparti. En saadan Vanddybde er nødvendig, for at Esbjerg Havn kan faa nogen Betydning som Trafikhavn, men selv om dette med store Omkostninger kan skaffes til Veje mod Øst, vil det dog være yderst vanskeligt og bekosteligt som foran nævnt at vedligeholde et saadant dybt Løb der.

Det er en Kendsgerning, at de store Dampere, der bringe Korn og Foderstoffer hertil fra de oversøiske Havne, ikke komme her mere end én Gang, fordi Besejlingsforholdene m. m. ere saa daarlige, at det forvolder Rederne Tab og Tidsspilde. Hvis derimod Havnen kunde tage imod de store Lastebaade, hvilket meget let kan ske, dersom det vestlige Projekt følges, kan man vente en Fragtreduktion af 1 à 2 Shilling pr. Ton, og da hertil i det forløbne Aar er indført hen mod 100,000 Tons, vil det sige en Besparelse af over 100,000 Kr., hvilke Penge kunne Landbruget til gode; ligeledes til Landbrugets Fordel ville i Isvintre store Prisstigninger kunne forhindres, naar Importen i nødvendigt Fald kan dirigeres her over Esbjerg.

Naar Havnen bygges som paa Kortet anført, mod Vest, med Bibeholdelse af hele det gamle Anlæg, idet den nuværende Fiskerihavn inddrages i Trafikhavnsanlægget, ville Besejlingen, Beliggenheden, Strøm og Dybdeforhold blive saa gode, som de overhovedet kunne blive til nogen Havn, og alt for store Udgifter til Vedligeholdelse i Fremtiden ville kunne undgaas, idet Strømmen gaar ret med den gravede Rende og derfor ikke vil beskadige den eller fylde den med Sand.

Foruden at det giver en Kajplads af ca. 1,000 Fods Bredde og 3,000 Fods Længde, kan man udvide i tilsvarende Længde og Bredde uden at bryde ned paa det en Gang anlagte, dersom Udvidelse skulde blive nødvendig i Fremtiden.

En Fordel, som det vestlige Anlæg frembyder fremfor Udvidelsen mod Øst, og som ikke maa overses, er den, at medens Anlægget staar paa, kan Trafikken foregaa til den nuværende Havn ganske som hidtil. Valgte man den østlige Udvidelse, da vilde Trafikken i Anlægsperioden, ca. 4 Aar, blive i højeste Grad generet og hemmet ved Udgravninger og Borttransportering af Jord, ved Nedbrydning af eksisterende Dæmninger, Moler og Kajer, og ved hele Anlægsarbejdet; dette kan ikke undgaa at virke hemmende paa saavel Lastning som Skibenes Afgang og Udsejling af Havnen. Hvor vigtigt det er at undgaa enhver Forsinkelse, navnlig for Eksportdamperne, er før omtalt.

Herefter gaa vi over til at omtale de Krav, som Fiskeriet stiller til en Forbedring af Havneforholdene. Disse Kravs Opfyldelse er paatrængende nødvendig. Forholdet er nu dette, at der er alt for lille Plads i den nuværende Fiskerihavn, saavel til Kutterne som til Hyttefadene, der jo kræve en ikke ringe Plads. Den nuværende Fiskerihavn har den store Ulempe, at der ingen Strøm løber derigennem, som kan holde Vandet frisk, og heller ikke kan skaffes tilført. Følgen er da ogsaa, at Fiskene dø i Massevis, hvorved der paaføres Fiskere og Fiskehandlere et Tab paa mange Tusinde Kroner aarlig. Disse Ulemper ville undgaas ved Anlægget af Fiskerihavnen saaledes, som den er projekteret paa medfølgende Kort, liggende strømret ved det friske Vand, langs med Strømkanten og med egen Indsejling, hvor Kutterne med Lethed og uden at generes af de til Trafikhavnen søgende Skibe gaa ind i Modsætning til den nuværende Fiskerihavn, hvor Indsejlingsforholdene paa tværs af Strømmen ere vanskelige. Sildefiskeriet i Vesterhavet, der som bekendt altid har været drevet